

مدیرگروه مطالعات تطبیقی و نوآوری موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی درگفت‌وگو با «فرهیختگان»:

رویکردمان باید یادگیری مدام از جهان در عرصه نوآوری باشد



زهرا رضضانی، مدیرگروه دانشگاه

چندسالی می‌شود برای فراگرفتن مهارت و علوم مختلف، الزامی به حضوردر مراکز دانشگاهی نیست؛ اتفاقی که باهمه‌گیری کروناشدت بیشتری هم پیدا کرد و بخشی از جامعه ترجیح می‌دهند مهارت‌ها را از لایم‌زا طریق شیوه‌های نوین آموزشی فراگیرند؛ شیوه‌هایی که به لطف نوآوری و فناوری‌های موجود در این عرصه فراگیر شده‌است، تا جایی که می‌توان به راحتی به کلاس‌های درس مدرسان خارجی دست پیدا کرد. واقعیت این است که امروز از طریق شرکت در کلاس‌های آنلاین، خرید مجموعه‌های آموزشی و... در زمانی کمتر می‌توان به آموزش‌های مورد نیاز در حوزه‌های مختلف دست پیدا کرد؛ موضوعی که آموزش‌های دانشگاهی‌راهم تحت‌تاثیر قرار می‌دهد. این مراکز آموزشی که زمانی یک‌هزار ارائه‌مباحث علمی بودند، حال تغییر روش‌های آموزشی خود هستند؛ تغییری که شاید از سرآچارهم باشد، اما طبیعتاً عدم تن دادن به آن می‌تواند آنها را برای همیشه از میدان آموزشی و برتری این حوزه خارج کند. در همین راستا سرآخ‌غلارضا ذاکر صالحی، استادموسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی و مدیرگروه مطالعات تطبیقی و نوآوری در آموزش عالی رفیقیم تا درکنار ارائه تصویری از وضعیت نوآوری در عرصه آموزش عالی، از الزامات تغییر آرایش دانشگاه‌ها در شرایط امروز دنیا بگوید.

■ ■ ■

چندسالی می‌شود بحث نوآوری در نظام آموزش عالی مطرح شده، تا امروز چه میزان توانسته‌ایم به سمت تحقق این مساله حرکت کنیم؟ اگر بخواهیم به زبان آمار بحث نوآوری آموزش عالی را بررسی کنیم، وضعیت را چطور ارزیابی می‌کنید؟

بحث نوآوری از آنجا که جنبه کیفی دارد، همه ابعاد نوآوری‌های آموزشی را نمی‌توان به زبان آمار و عدد و رقم بیان کرد. بااین‌حال اخیراً موسسه تایمز هایلر اچ‌ویکیشن (Times Higher Education) ۱۰۰ دانشگاه‌نوآور برتر جهان را رتبه‌بندی کرده است. معیارهای آن هم نخست تعداد درخواست‌های پنت، دوم درصد موفقیت در گزنت پنت و سوم امتیاز تاثیر تجاری‌سازی است و مجموع آنها امتیازی را مشخص می‌کند که براساس آن برترین دانشگاه‌های دنیا در این حوزه را معرفی می‌کند. اما دهمرد نوآوری‌های آموزشی کمتر از شاخص‌های کمی استفاده می‌شود. در دنیا هم تجارب خوبی در زمینه نوآوری‌های آموزشی وجود دارد به‌طور مثال ماک‌ها (MOOC) که دوره‌های آموزشی انبوه، باز و آنلاین هستند در سراسر دنیا ایجاد شده و هزاران نفر می‌توانند در این دوره‌ها شرکت کنند و درس‌های مرتبط با آن را بگذرانند. نکته جالب این دوره‌ها آن است که وقتی آن درس یا موضوع – که با تعامل بالا بوده و محیط مجازی ارائه شده – به پایان می‌رسد، شبیه‌ای از افراد علاقه‌مند به آن موضوع باقی می‌مانند و به تدریج این افراد تعدادشان زیاد می‌شود و دانش وسیعی را در فضای آنلاین شکل می‌دهند. نوآوری آموزشی دیگری که چندین سال است رواج یافته، آموزش‌های تلفیقی یا ترکیبی (blended) است که بحران کرونا هم روند آن را تسریع کرد. آموزش‌هایی که ما آن را به‌عنوان بلندمد می‌شناسیم، یعنی دانشجو در فضای یادگیری مجازی در دوره‌هایی شرکت می‌کند و برای تکمیل اطلاعات و رفع ابهامات چند جلسه را حضوری می‌گذراند و درحقیقت از مزایای هر دو روش بهره می‌گیرد. طرح‌ها و برنامه‌های مربوط به نوآوری آموزشی بیشتر جنبه کیفی داشته و تعدادشان هم بسیار زیاد است و می‌توان درباره کارایی هرکدام از آنها بحث کرد.

با توجه به اینکه نوآوری حوزه سیالی است، با وضعیت فعلی تا چه میزان می‌توانیم خودمان را به سرعت با تغییرات روز هماهنگ کنیم؟

این به خودمان بستگی دارد. به هر میزان کنشگری فعال و هوشمندانه‌ای در حوزه آموزش و آموزش عالی در سطح جهان داشته باشیم و پنجره‌ها را به سمت تحولات جهانی باز کنیم، یعنی به هر میزان که به نوآورها و کنشگران این عرصه میدان دهیم، می‌توانیم خودمان را بیشتر با تغییرات روز هماهنگ کنیم.

یکی از موضوعات قابل توجه در کشور ما بحث تدوین اسناد بالادستی است، چه در تدوین و چه در حوزه پیاده‌سازی برنامه‌ها، تا چه میزان مسئولان سرآخ موسسات پژوهشی مانند موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی می‌روند؟

در موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی گروه‌هایی داریم که واژه نوآوری در

عنوان گروه‌شان قید شده و این موسسه که ۵۵ سال قدمت دارد دارای اعضای هیات علمی توانمند و نوآوری است که در هفت‌گروه پژوهشی به کار تولید علم و انتشار نتایج پژوهشی‌شان مشغول هستند اما این را که نظام مدیریت از این داده‌ها چقدر استفاده می‌کند باید از مسئولان پرسید. اما ازاین‌ما می‌در این جنبه نشان می‌دهد وضعیت ضعیف است و حتی اتفاق برعکسی رخ می‌دهد؛ اینکه موسسه سرآخ مدیران می‌رود درحالی‌که مدیران باید سراغ اتاق‌های فکر بیایند. مساله دیگر تغییرات بی‌دربی مدیران و روسای موسسه و عدم ارتباط تخصص و تجربه اکثر آنها با حوزه سیاست پژوهی و مطالعات و ادبیات گسترده آموزش عالی است که این مساله هم به اثرگذاری کارهای جاری موسسه صدمه می‌زند. شاید برای شما جالب باشد که رشته تحصیلی دکتری برخی روسای ادوار موسسه عبارت است از پزشکی اطفال، مهندسی مکانیک، مهندسی عمران، مهندسی شیمی، دامپوری گرایش دام‌های بزرگ، ریاضی کاربردی، ادبیات عرب و... البته این عزیزان افرادی بسیار محترم بوده و هستند اما می‌دانید سیاست پژوهی علم یا برنامه‌ریزی آموزشی در دنیا کاری پس پیچیده و حوزه تخصصی جزئی است. واقعیت این است که برای تحقق اهداف متعالی نهفته در اسناد بالادستی، رویکردمان باید یاد گرفتن دائم از جهان باشد و به صورت مرتب تحولات بین‌المللی را پایش کنیم و از طرفی باید سرمایه‌گذاری مالی کافی در حوزه نوآوری‌های آموزشی انجام شود. نمی‌توان در شرایطی که دولت در این زمینه سرمایه‌گذاری کافی نکرده انتظار بالندگی نوآوری آموزشی را داشته باشیم. می‌دانید که امروز بوجه دانشگاه‌ها با بحران مواجه شده و اکثر دانشگاه‌ها ۹۰ درصد بوجه‌شان را صرف حقوق و دستمزد کارکنان و اعضای هیات علمی می‌کنند و با ۱۰ درصد باقی‌مانده باید فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی، فناوریانه و خدمات فرهنگی و اجتماعی را انجام دهند که این کاری بسیار سخت است، از طرفی مدیران ما باید جسارت عمل داشته باشند و دست به اقدامات لازم در این زمینه بزنند و از شعارزدگی و ارائه گزارش عملکرد کاذب پرهیز کنند.

طبیعتاً یکی از الزامات رسیدن به نوآوری، داشتن تعاملات بین‌المللی است. چالش‌های کشور در این حوزه چیست؟ راهکار کوتاه‌مدت برای برون‌رفت از آن را چه می‌دانید؟

بین‌المللی‌شدن با مباحث نوآوری آموزشی بی‌ارتباط نیست. در این زمینه حرف‌های گفتنی را در شش یا هفت مقاله و یک کتاب مستقل که در حوزه بین‌المللی‌شدن آموزش عالی از بنده منتشرشده، موارد زیادی طرح شده است اما مهم‌ترین مساله فهم جهان‌خارج و درک درست بین‌المللی‌شدن و اعتقاد به مقوله همکاری است، یعنی خود واژه همکاری (collaboration) را باید هم مدیران و اعضای هیات علمی و پژوهشگران ماهفهم کنند و پویایی‌های محیط بین‌المللی را بشناسند، همچنین ساختارهای ما باید به سمت جهان‌خارج گشوده شود و به جهت یادگیری باشد. مدیران ما باید به برنامه بین‌المللی‌شدن متعهد و ساختارها و قوانین ما منعطف لازم را داشته باشند، از طرفی مشکل قدیمی ما که در توسعه همکاری‌های بین‌المللی داریم، ضعف زیرساخت زبان است که باید این مشکل هم به تدریج مرتفع شود.

با توجه به اینکه رشد تکنولوژی این امتیاز را به ایجاد کرده که آموزش‌ها در حوزه‌های مختلف در دسترس بخش قابل‌توجهی از مردم باشد، تغییر آرایش دانشگاه‌ها و نظام آموزش عالی در این شرایط چطور باید باشد؟

رشد تکنولوژی (و به‌ویژه در شرایط حال حاضر، هوش مصنوعی) تغییر آرایش را گریزناپذیر کرده اما قبل از آن، باید تغییر سیاست را داشته باشیم، یعنی ساختارها را ما باید خشک و سلسله‌مرتب نباشند و اجازه همکاری با رقبا، جهان‌خارج و دیارتیمان‌های دنیا از شرق را بدهد تا پدیده همکاری شکل بگیرد. بعد از آن باید تغییر یا اصلاح قوانین‌را هم در دستور کار قرار دهیم؛ چراکه امروز برخی قوانین ما بازآزنده است. درحالی‌که یک قانون در آمریکا باعث جوش نوآوری در این کشور شد. در سال ۱۹۸۰ با تصویب قانون بای – دول در کشوره این اتفاق افتاد. در این قانون آمده که دانشگاه‌ها بتوانند در حق اختراع مخترعان شریک شوند، درحالی‌که قبل از آن این مشارکت ممنوع بود. با تصویب این قانون، سطح تجاری‌سازی پتنت‌ها در آمریکا بالا رفته و ظهور نوآوری به اوج رسید. این اتفاقات برای ما درس آموز است که از یک سو مقررات دست‌وپاگیر را کاهش داده و در مقابل اگر خلأ قانونی برای تغییر آرایش دانشگاه‌ها متناسب با رشد تکنولوژی وجود دارد، با تصویب قوانین مناسب با تغییر سیاست‌های ناموفق گذشته پر شود.

امروز دنیا در دستان تکنولوژی‌های مختلف قرار دارد، تکنولوژی‌هایی که سرعت بالای پیشرفت‌شان باعث شده تا همه حیطه‌های زندگی بشر را تحت الشعاع قرار دهند و تاثیرگذاری این حوزه به حدی است که سبک و سیاق زندگی امروز‌راهم تغییر داده است. تا جایی‌که سال‌ها پیش تنها راه کسب دانش در عرصه‌های مختلف، حضور در کلاس‌های درس و تعامل چهره‌به‌چهره با استاد دانشگاه و معلم بود و غیر از این، رسیدن و یادگیری مباحث علمی کار غیرممکنی بود.

درحالی‌که امروز با سرریزی‌هایی که از سمت فناوری به حوزه آموزشی و یادگیری شاهد هستیم، عمل‌اشرایط برای یادگیری علم و مهارت هم تغییر کرده و جالب‌تر اینکه با اساتید و در ساحت کلان‌تر، دانشگاه‌ها هم مجبور به انطباق با وضعیت جدید شده‌اند. اتفاقی که اگر رخ نمی‌داد و البته اگر در برخی دانشگاه‌ها سرعت انطباق بیشتر نشود، احتمال حذف شدن آنها از گردونه آموزشی دنیای امروز امر معدی نخواهد بود. از طرف دیگر ریل‌گذاری جدیدی که پیش روی دنیا در عرصه آموزش قرار دارد، دللی برای حرکت به سمت کارآفرینی آموزشی با استفاده از فناوری‌های جدید هم شده است. به عبارت دیگر در دنیای امروز هر تیمی که بتواند ایده خلاقانه‌تری برای ارائه مباحث آموزشی و تسهیل در روند یادگیری داشته باشد، می‌تواند منفعت‌های مالی هم از این حوزه بریزد، اتفاقی که باعث شده تا این روزها بسیاری از تیم‌های دانشجویی و دانش‌بنیانی به سمت ارائه پلتفرم‌های جدیدتر در عرصه آموزشی سوق پیدا کنند.

■ ■ ■

محدودیت مالی و نگرش سنتی چالش‌های استفاده از فناوری‌های جدید آموزشی

«بررسی تاثیر فناوری‌های آموزشی بر کارآفرینی آموزشی» یکی از مقالاتی است که در آن سیدهدای سیدعلی تبار، زهره راجحسن به اهمیت نقش این قبیل از فناوری‌ها پرداخته و این فناوری‌ها را نقش کلیدی در بهبود کارآفرینی آموزشی معرفی کرده است. شاید در همین ابتدا بد نباشد تعریفی از کارآفرینی آموزشی داشت، مولفه‌ای که در آن رویکرد‌های نوآرانه و کارآفرینانه در فضای آموزشی، بستری برای توسعه مهارت‌ها، دانش و نگرش‌های کارآفرینی در میان دانش‌آموزان و دانشجویان ارائه می‌شود. با وجود اینکه بحث کارآفرین‌کردن دانشجویان موضوع امروز دیویژن نیست، اما فناوری‌های آموزشی جدید، از جمله یادگیری مجازی و سیستم‌های مدیریت یادگیری، فرصت‌های بی‌نظیری برای توسعه مهارت‌های کارآفرینی فراهم کرده که می‌تلمد بهبودی‌زادی درستی از آن صورت گیرد. البته این مهم خود را چالش‌هایی هم همراه است که از جمله آن می‌توان به مباحثی مانند دسترسی ناعادلانه به فناوری، محدودیت‌های زیرساختی و نیاز به مهارت‌های دیجیتال پیشرفته برای بهره‌برداری کامل از این ابزارها اشاره کرد که طبیعتاً با رفع آنها می‌توان بستر را برای استفاده همه دانشجویان از فرصت‌های آموزشی نوین فراهم کرد. موضوعی که نمی‌توان آن را کتمنان کرد آن که تاثیر فناوری‌های آموزشی بر کارآفرینی آموزشی در دنیای امروز یک حوزه پویا و در حال توسعه به شمار می‌رود که برای حفظ این پویایی باید به تحولات فناوریانه و نیازهای آموزشی به‌صورت مداوم توجه کرد.

با وجود اینکه توسعه پلتفرم‌های آنلاین و اشتراک‌گذاری دانش می‌تواند مرزهای یادگیری را به شکل عجیبی گسترش دهد و ایین اتفاق هم در دنیای امروز محقق شده، بلکه نوآوری در محتوای آموزشی و تقویت مهارت‌های کارآفرینی‌راهم به همراه خواهد داشت. بااین‌حال مؤانعی مانند محدودیت‌های مالی برای استفاده از فناوری‌ها و مقاومت در برابر تغییر شیوه آموزشی هنوز سبدمت توسعه و استفاده همه‌گیر از فناوری‌ها نشده‌است. بااین‌وجود نمی‌توان از فرصتی که بازارهای جدید آموزشی و فناوری‌های نو ظهور در اختیار کارآفرینان این حوزه می‌گذارند هم غفلت کرد؛ چراکه در عمل هوش مصنوعی باعث تغییر چهره فضای آموزشی شده است.

امکان شخصی‌سازی محتوای آموزشی با کمک هوش مصنوعی فراهم می‌شود

کاربرد هوش مصنوعی در حوزه آموزش هم موضوع دیگری است که در مقاله «تاثیر سیستم توصیه‌گر مبتنی بر هوش مصنوعی در تحولات آموزشی» به قلم محمد اخلاق پورمورد بررسی قرار گرفته است. موضوع جالب درباره این

«فرهیختگان» با بررسی ۳ مقاله، از نقش فناوری‌ها در عرصه آموزشی گزارش می‌دهد

شخصی‌سازی آموزش دانشگاه‌را متحول خواهد کرد؟

مقاله‌آن است که یکی از عوامل کلیدی هوش مصنوعی در تحولات آموزشی را پارادایم‌های آموزشی معرفی و اعلام کرده این حوزه در عرصه فناوری‌های آموزشی، قدرت ارائه روش‌های شخصی‌سازی و تجربه‌های آموزشی بهینه‌سازی شده‌را فراهم می‌کند. در حقیقت با استفاده از تحلیل داده‌های حجیم و الگوریتم‌های پیشرفته، هوش مصنوعی می‌تواند الگوری یادگیری هر فرد را شناسایی کرده و براساس آن به محتوای آموزشی مناسب مورد نیاز او را تامین کند. البته برای رسیدن به آموزش شخصی‌سازی شده و در یک کلام اعمال تغییرات قابل توجه در عرصه آموزش، نیاز به استفاده از سیستم‌های توصیه‌گر است؛ سیستم‌هایی که از طریق آن می‌توان عرصه آموزش را تقویت کرد. بر این اساس در چنین سیستم‌هایی از الگوریتم‌های یادگیری ماشین و تحلیل داده‌ها به‌طور هوشمندانه استفاده می‌شود که می‌تواند پیشنهادی دقیق‌تر مطالب آموزشی را براساس تحلیل سابقه یادگیری، سلیقه، علائق و نیازهای فرد در ارائه دوره‌های آموزشی و منابع مناسب برای هر فرد ارائه داده و دنیابیت حوزه آموزش را هم شخصی‌سازی کند. اتفاقی که البته امروزه در عرصه پزشکی به شکل جدی‌تری دنبال می‌شود، اما طبیعتاً در آینده نزدیک در عرصه آموزش هم تاثیر خود را خواهد گذاشت.

هاروارد؛ جایگاه اول دنیا در استفاده از فناوری‌های جدید آموزشی

شاید فناوری‌های جدید در رشته‌های گوناگون تاثیرگذاری خاص به خودش را داشته باشد. رشته‌هایی که برخی از آنها به دلیل ماهیتی که دارند، خود را ناخواسته با تحولات فناوریانه هماهنگ می‌کنند که در این میان طبیعتاً رشته پزشکی یکی از آنهاست. در مقابل اما برخی از رشته‌ها در نگاه اول نیازی به استفاده از جریان فناوری امروز ندارند، موضوعی که در عمل اتفاق اشتباهی خواهد بود. رشته معماری یکی از همان رشته‌های مهمی است که هم‌گام‌سازی آن با فناوری‌های می‌تواند کمک‌زاید به توسعه شهرها و ساخت‌وسازها کند. اما شاید هنوز آن‌طور که باید اهمیت استفاده از فناوری‌ها در این رشته لمس نشده است. مقاله «بررسی تطبیقی برنامه آموزشی، فضاها و فناوری‌های نوین آموزشی در نظام آموزش معماری پنج دانشگاه برتر جهان» از سوی مریم منشی، سیدعطاء الله طاهایی و شروین میرشاهزاده دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی انجام شده، نگاه متفاوتی به این حوزه داشته است. براساس این پژوهش دانشگاه هاروارد و ام‌آی‌تی متعق‌ترین و منعطف‌ترین برنامه آموزشی را در حوزه معماری با استفاده از فناوری‌های نوین‌ارائه می‌دهند، به‌طوری‌که در این دو دانشگاه دانشجویان می‌توانند براساس علاقه و نیازهای خود، دروس و دوره‌های مناسب را انتخاب کنند. از طرف دیگر با زنگری برنامه‌های آموزشی به‌صورت مداوم از سوی این دو مرکز آموزشی دنبال و برنامه‌های نوین آموزشی براساس چالش‌ها و مسائل معماری مرتبط با نظام آموزشی سازماندهی می‌شوند.

موضوع قابل توجه در این میان آن است که ایداعات فناوریانه و راهکارهای مبتکرانه و جدید، باعث می‌شود دانشجویان خلاق و نوآوری تربیت شوند و این مهم در جای خود از اهمیت بالایی برخوردار است. موضوع جالب اینکه وضعیت استفاده از فناوری‌ها در حوزه معماری از سوی دانشگاه‌های کشور قابل قیاس با دنیا نیست، به‌طوری‌که طبق پژوهش‌های همین مقاله تعلیم و تربیت در دانشکده‌های معماری ایران با شیوه‌های نوین آموزشی در کشورهای پیشرفته صنعتی فاصله قابل توجهی دارد و هنوز براساس شیوه‌های آموزشی، بحث تربیت دانشجویان دنبال می‌شود. واقعیت آن است که این حوزه‌ها با نگاه به تغییرات عصر جدید پیش‌رفته و همین مساله هم یکی از دلایل ناکارآمدی در آموزش معماری از سوی دانشگاه‌های کشور به شمار می‌رود. اتفاقی که نتنها زمینه‌رایی برای بروز خلاقیت در میان دانشجویان فراهم نمی‌کند، بلکه در ساحت کلان‌تر شیوه شهرسازی و معماری ساختمان‌های کشور را هم مطابق با آنچه در دنیای امروز دنبال می‌شود، همراه نخواهد کرد. این در حالی است که نظام آموزشی باید به‌طور پیوسته در پاسخ به تحول و نوآوری‌های آموزشی و آماده‌سازی دانشجویان برای جهان به سرعت در حال تغییر امروز، آماده کند. در شرایط امروز لزوم تغییرات، معاصرسازی و به‌روزرسانی فضاهای آموزشی به‌خصوص در عرصه معماری به همان اندازه استفاده از فناوری‌های جدید آموزشی اهمیت دارد و می‌تلمد تا معماری دانشکده‌های مرتبط با این حوزه در گام اول مورد توجه قرار گیرد.

پلاک ۲۳ اصلی واقع در بخش یک حومه کرمانشاه خریداری از مالک رسمی مشاعی آقای حبیب‌اله امدادی به‌صورت مع‌الاسطه به متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی ارضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۲۰ این‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی ارضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای شماره ۱۲۳۶۳۱۰۰۰۹۳۶۴ مورخ ۱۳۹۳/۱۱/۱۱ هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی ارضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای خاتم محمدراد ظهیری فرزند حسین به شماره شناسنامه ۳۲۲۰۵۶۳۸۸ صادره از کرمانشاه منبئی بر صدور سند مالکیت نسبت به شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به آدرس کرمانشاه بخش بیلوراستر کانیان علیا به مساحت ۱۶۵۶۰۵۷ مترمربع سند مالکیت صادر خواهد شد.

کوی جشم‌تله کرمی پ ۷۵ به مساحت ۹۶۰۱۵ مترمربع در قسمتی از پلاک ۵ اصلی واقع در بخش یک حومه کرمانشاه که موافقت اداره اوقاف و عیان مالک عرصه با صدور سند مالکیت اثباتی سه دانگ مشاع از شش‌دانگ به نام متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو هیات ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۳/۷/۸ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۳/۷/۲۴ شماره: ۳۳۹/م الف/۱۷ - سجاد موبدیی- رئیس ثبت اسناد و املاک خیابان ایرانشهر شمالی - تپش آذرشهر پلاک ۲۰۹ یا کد پستی ۱۵۸۴۷۱۵۴۱۴ ارسال نماید.
برگ سبز خود رو کوئیک مدل ۱۴۰۳ به زنگ سفید – مشکی به شماره موتور ۵۵۱۹۰۶۲۶ و به شماره شاسی ۱۲۴۹۲۶۲ NAPX ۲۱۲ AAR و به شماره پلاک ۶۰ – ۳۹۱ ب ۵۸ به نام لیلا صفرپور مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

■ ■ ■

سند و برگ سبز خودرو سواری سنیتسم؛ پتو تیپ؛ ۴۰۵ جی‌ال ایکس آی ۸/۱ رنگ؛ بژ- متالیک مدل: ۱۳۸۳ به شماره انتظامی ایران ۱۹۴ / ۱۶۶ ر ۱۵ شماره شاسی: ۸۲۰۵۹۶۳۱ شماره موتور: ۱۲۴۲۸۰۴۵۲۶۵ به مالکیت آقای سیروس صالح‌چور کواریم به کد ملی ۰۰۵۴۹۰۷۴۳۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

■ ■ ■

مدرك كاردانی - كارشناسی - كارشناسی ارشد فارغ‌التحصیلی

اینجانب مهسا قاضی‌عسگر فرزند فضل‌اله به شماره شناسنامه ۳۲۸۰ صادره از تهران در مقطع دکتری رشته مدیریت خدمات بهداشتی درمانی صادره از واحد دانشگاهی تهران جنوب به شماره ۰۰۰۸۶۷۱۳۲۵ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از باینده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به نشانی تهران - خیابان کریم‌خان زند -

فرهیختگان

دانشگاه

دوشنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۴۰۳



دوشنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۴۰۳



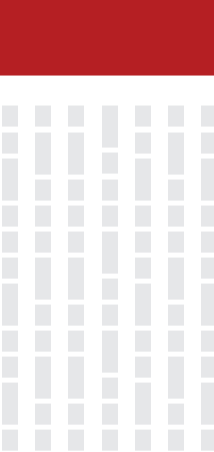
شماره ۴۱۳۶



WWW.FDN.IR



FARHIKHTEGANDAILY



مدرسه عالی مهارتی
رسانه‌های فرهیختگان
۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵



Farhikhtegan_school
ارائه مدرک معتبر و رسمی
از مدرسه عالی مهارتی
دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیغاتی
سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹

صدای نخبگان، نگاه جوانان

WWW.FDN.IR

روزنامه فرهیختگان

farhikhteganonline

FARHIKHTEGAN

۵